

[Tove Jørgensen]

oktober 1978 om Ebberødgård, at de bygningsmæssige forhold fortsat giver anledning til bemærkninger. Det gælder en lang række andre steder også, det er ikke specielt for Ebberødgård. Vi har fået henvendelser fra personalet, der fortæller, at man ikke i tilstrækkeligt omfang tager hensyn til, at flere børn undervises. Der er ikke kommet nok lærertimer på i forhold til de hensigtserklæringer, der tidligere er givet. Jeg kan henvise til henvendelser fra Fyn, til henvendelser fra Kvanløse fra en skole, til henvendelser fra forsorgscenter 4, der ikke er kommet op på landsgennemsnittet, og jeg kan henvise til, at Åndssvageforsorgens Personaleforbund i november 1978 fortæller, at tallene bygger på forkerte prognoser, at åndssvageforsorgens klienttal ikke er vigende, men målt i antal kosttage tværtimod svagt stigende.

Forbundet hævder, at flere tusinde klienter ikke modtager træning og beskæftigelse, at klienterne på grund af udslusning og strammere visitering er blevet mere pleje- og behandlingskrævende, og at der er for få personer i forhold til det stærkt personalekrævende klientel. Vi kender problemerne fra Vodskov og fra Brejning, som både har været fremhævet i dagspressen, og som vi også har fået henvendelse om. Endelig fremgår det af ombudsmandsrapporten, som jeg vil henvise til igen, at der er 220 af de voksne på Ebberødgård, der ikke har nogen form for beskæftigelse uden for afdelingen. Personalet på næsten samtlige afdelinger, som ombudsmanden besøgte i april 1978, oplyste, at de stort set alene var i stand til at foretage elementær pleje af klienterne på afdelingerne, og at de kun havde ringe tid til overs til selsætning eller træning af klienterne på selve afdelingen. Derfor skønner ombudsmanden på grundlag af sine drøftelser, at det drejer sig om et klienttal af meget betydelig størrelsesorden, der heller ikke beskæftiges på afdelingerne. Dette skal sammenholdes med, at det er sociallederens opfattelse, at det kun er ganske få klienter, der på grund af deres ringe funktionsniveau ikke kan beskæftiges under en eller anden form. Det vil altså sige, der stadig væk er ting, der bør rettes.

Der er også mennesker, der ikke kommer i fri luft mere end en halv time om ugen på grund af personalemangel, og man fikserer for meget. Det er virkelig ting, som vi bør

tage op nu, hvis ikke vi skal udlægge en forsorg, der er langt under den standard, vi burde forlange.

Derfor mener jeg, det ikke er en forsorg, vi udlægger; det er sorteper, vi lader gå videre, mens folketinget vasker sine hænder.

Socialministeren (Erling Jensen):

Jeg tror godt, vi kan være enige om, at der er forhold på vore institutioner, vi godt kunne ønske os bedre, og mennesker på vore institutioner, vi godt kunne ønske en bedre tilværelse.

Men fru Tove Jørgensens betragtninger skyder over målet. Især når fru Tove Jørgensen taler om »foringelser« som udslag af, at man sætter færre økonomiske kræfter bag åndssvageforsorgen end tidligere. Det er jo ikke rigtigt. Det er heller ikke rigtigt, at der i dag skulle være et dårligere forhold mellem antallet af klienter og antallet af medarbejdere end tidligere, tværtimod.

Fru Tove Jørgensen hæfter en væsentlig del af sin argumentation op på det synspunkt, at prognoserne er forkerte. Fru Tove Jørgensen er vidende om, at jeg over for fru Tove Jørgensen og andre medlemmer af socialudvalget har nævnt, at i samme øjeblik jeg konstaterer det i praksis, så er jeg klar til at gå til finansudvalget. Derfor var det en lidt mærkværdig konklusion, at hovedfejlen lå i, at prognoserne var forkerte, for netop på dette punkt vil fru Tove Jørgensen og jeg kunne finde hinanden. Efterhånden som prognoserne bliver realiteter, har jeg meddelt fru Tove Jørgensen, at jeg og regeringen er klar til at gå til finansudvalget, hvis det viser sig, at prognosetallene er mindre end de faktiske.

Endelig om tilbagemeldingen vedrørende Ebberødgård. Den vil foreligge i indeværende måned.

Tove Jørgensen (DKP):

Nu var det jo socialministeren, der henviste til, at man videreførte de 30 mill. kr. fra sidste finansår. Heroverfor gjorde jeg opmærksom på, at prognoserne ikke holder, fordi klienterne er dårligere. Men jeg vil da lige gøre opmærksom på, at det forslag, der ligger her, går ud på forbedringer. Det synes jeg man skal skelne fra hinanden. Det ene var et spørgsmål om at undgå forringelser.